

کاتیا

نوسینی: سانقی هیدایه ت

وه رگیژرانی له فارسیه وه: نه به ز نه همه د

چه ند شه ویک بوو دوا به دوا یه ک نه ندازیاره ((نه مسایی)) یه که که تازه پیک ئاشنا بووبوین له چایخانه ده هاته سه ر میزه که مان هه میشه من له ته ک یه ک دوانیک له هاوریکاندا داده نیشتم، نه و ده هات داوای روخسه تی ده کردوو له ته نیشتم میزه که ی ئیمه وه داده نیشتم، هه ندیک جاریش مانای وشه ی فارسی له ئیمه ده پرسى. چونکه ده یویست زمانی فارسی فیژیته، له به ر نه وه ی که چه ندین زمانی بیانی ده زانی، به تاییه ت زمانی تورکی، ده یگوت گویا له زمانی (دایک) باشتی ده زانیت، له م پرووهوه فیژیونی فارسی نه وه نده به لایه وه قورس نه بوو.

به سیمایاویکی چوارشانه و جدی بو، سه ری زل و چاوه کانی شینی توخ وه کو نه وه ی که ره نگی رووباری ((دانوب)) له چاوه کانیدا ره نگی دابینه وه روخساری پر خوین و سوور بو، قژی ماش و برنجی له ده وری ته ویلی پان و ده رپه ریوی دا ده رهاتوو، له شیوازو هه لسووکه وتی وه رزشکارانه ی دا هیزو ته ندروستی ده ر ده که وت.

به لام بینایی له به رامبه ر دل ته نگی و خه مباریه ک له چاوه کانی دا ده بینرا روخواو ده هاته پیش چاو، نزیکه ی چل سال یان زیاتر له ته مه نی تیده په ری به لام تا ده روشت زیاتر که شه ی ده کرد. هه میشه له سه ر خوو ئارام بوو له وه ده چوو که ژیانیکی بی ده ردی سه ری تییه ر کردیت جیگه ی برینیک له گوشه یه کی چاوی راستی دا ده بینرا که من وای بو ده چووم به هوئی کاری نه ندازیاری و جاده لیدانه وه، له نه نجامی ته قینه وه ی به رد یان شاخ گوشه ی چاوی بریندار بوئی په یوه ندیه کی تاییه تی به رامبه ر به نه ده بیات پیشان ده دا به قسه ی خوئی حاله تیک یان که سایه تیه کی دوو لایه نه له ودا به بی ده کرا، که به روژ ده گوپا بو نه ندازیاروو سه روکاری له ته ک فورموله کانی بیرکاری دا هه بوو، شه وانه ش ده بوویه شاعیر یان به شه تره نجه وه کاتی خوئی به سه ر ده برد. شه ویک به ته نیا له سه ر میژیک دانیشتبووم، دیتم نه ندازیاره ((نه مسایی)) یه که هات داوای روخسه تی کردو له سه ر میزه که م دانیشتم، له و شه وه دا به ریکه وت به ته نیا ماینه وه و که سیک له هاوریکانم نه هات. ماوه یه ک گویمان له موسیقا گرت بی نه وه ی وشه یه ک پیکه وه بدرکینین. کتوپر ئورکسترای (ستنکارازین) ده ستی کرد به ئاوازیکی ناسراوی روسی، له م ساته دا حاله تیکی ئازاروی تیکه ل به خویشیم له چاوو روخساری دا به بی کرد، وا دیار بوو کاری تی کردبوو، بویه ده یویست که باسی غه می دلی خوئی بو که سیک بکات. به ... په ریشانییه وه وتی :

((ده زانی، من بیره وه رییه کی زیندوم له ته ک نه م موسیقایه دا هه یه بیره وه ری...ژنیک و حاله تیکی تاییه تی خوژگه کانی لایه تیم))

((به لام ئە م سازه روسی یه)).

((به لی ده زانم، من ده ورائیک ژيانی دیلیه تیم له روسیادا به سه ر بردووه)).

((وابزمن له کاتی جه نگی نیونه ته وه ی 1914 دا به دیل گیراوی)).

((به لی هه ر له سه ره تای جه نکه وه، من له (فرونتی سربی) بووم، پاشان له شه ردا له گه ل روسیه کاندایه دیل گیرام. ده زانیت دیلیه تی تاقت پروکینه)).

ئاشکرایه، ئە ویش له سبیریا! ئایا تو کتییی ((یادگاری ماله مردووه کانی - دیستوفسکیت خویندوته وه؟))

((به لی خویندووومه ته وه، به لام یه کجار واش نه بوو، چونکه به ناو دیلی جه نگی بووین تا راده یه کیش ئازادیمان هه بوو له حالیکدا ئە و له ته ک (موجیکه کان) دا بوو له زیندانا، به لام له ناو ئیمه دا پروفیسوره کان، خه ت خوشه کان، کیمیا زانه کان، به رد هه لکه نه کان، جوان کاره کان، شاعیران و نوسه رانیش هه بون. به رچاوم که له جه نگدا گولله لی دابوو هه ر له وی نه شته ر گه ریان کرد)).

((که وایی زور سه ختت لی به سه ر نه چوووه))

((مه به ستت له سه ختی چی یه؟ ئاشکرایه، له سه ره تاوه چاودیریان ده کردین، راستیت ده ویت، له سه ره تاوه ئیمه تا راده یه ک له وه زعی خومان رازی بووین. گه رچی ته واوی رۆژ زیندانی بووین، به لام له ئوردوگا ئازادیمان هه بوو، هۆلی شانۆم دروست کردبوو، چه ند کوخیکمان بو خومان دروست کردبوو، به کۆمه ل له وه سه رده مه دا له سبیریا هه موو مانگیک (25) رۆبل موچه یان به هه موو ئە فسه ریک ده دا...

به ربلایوی و هه رزانی بوو. به راده ی پیویست خوراکمان هه بوو، گه رچی هه موو کاتیک ئە و موچه یه یان نه ده دا، سه رباری ئە وه ش ریگه مان پی نه ده درا بچینه ده ره وه. هه ست بکه ئیمه ده بوو ساله های سال زیندانی بین. ماندو بی تاقت بوو بووم، ته واوی رۆژم به خویندنه وه ی کتییه وه به سه ر ده برد ماوه یه کی زور، یانی شه ش مانگ دواتر کاتیک که دیله تورکه کانیا هینایه لای ئیمه تیکه لی ئیمه یان کرین، بو فیربونی زمانی تورکی له ته ک ئە واندا پلانی هاورییه تیم داریژا، ئە و کات له گه ل لاییکی عه ره بدا بوومه ئاشنا که ناوی (عارف بن عارف) و خه لکی (ئورشه لیم) بوو ده ستم کرد به خویندنه وه و له ماوه یه کی که مدا زمانی تورکی فیر بووم. به شیوه یه ک که به زمانی تورکی کۆبونه وه م ئە نجام ئە دا. له به ر ئە وه ی کۆمه لیک خوینده وارمان له ته ک دا بوو که خویندنیان ته واو نه کردبوو، ریگه یان دا به ئیمه که ده رس بلیننه وه. به م شیوه یه کۆبونه وه و ده رسه کان ده ستی پی کرد. شانۆگه ریمان پیشکه ش ده کرد، ژنانی روسی له ده ره وه باشترین شتی جوان و جل و که لۆ په لی تریان بوو ده ناریدین که زوربه یان شتی باش بوون، به شیوه یه ک که له ده ره وه هاتن بوو ته ماشای شانۆگه ریه کانمان.

((ئیدی بوو خۆت جوړیک ژيانی تاییه تیت هه بووه؟))

((تو وا ده زانیت من به س باسی خۆم کردووه. تو بیرت چوووه وه ئیمه له ئوردوگایه کدا زیندانی بوین که که وتوووه سه ر گردیک، ماوه ی دوو کیلو مه تر له شاری (کراسنقیارسک) ه وه دوور بوو، سیمی دپکاویان به ده وری ئوردوگا که دا کیشابوو شیشه کانی به دریزای شه ش مه تر به زه ویدا داکوترا بوون به یین بوو به یین نوخته یه کی ئیشک گرتنی تیدا بوو که پاسه وانه تفه نگ به ده سته کان ئیشکیان ده گرت به لام من له کوخه که ی خۆم نه ده هاتمه ده ره وه هه موو کاتم به خویندنه وه ی کتییه وه به سه ر ده برد یاخود کۆبونه وه کانم ناماده ده کرد. ته نها شتییک که خوشتی به دلّم ده به خشی ئە وه بوو که ده م بیینی ئە وه موو خه لکه خوینه وارو پیشه سازه هه موویان لاوو خوشت به خت یان به دبه خت هاوچاره نووسم بوون)).

((به لَام تو له بیرت چۆته وه که له ترسی شه ر، ده نگی پیزی فیشه ک، گازی خنکینه روو مه رگی هه میشه یی که له به رچاوتاندا بوو پاریزراوی؟))

((وتم تو ئاگات له وه زعی ئیمه نه بووه ته نها رپوژی دوو سه عات خویشی و گه رانمان هه بوو جله کان له به رمدا چرچو پزی بوون، جلی ژیره وه م نه بوو زستان چل یا په نجا پله له ژیر سفره وه بوو هاوینیش له سی پله ی گه رمیدا بوو، ئیمه وه ک نازه لی چوارپی له ناخوردن زیندانی بووین. به کومه ل سوتان، نه خویشیه درمه کان روداوی تو قینه رانه که روی ده دا هه موو ئه مانه له جه ننگ خراپ تر بوون، هه ندیک جار له ناوماندا خه لکی شیت ده بوو، شه ویک له ته ک هاوړیکاندا یاری وه ره قمان ده کرد، یه کیک له هاوړیکان به ته وریکه وه هاته ژووره وه، ته وریکی وای دا به میزه که دا که هه موومان له جیگای خویماندا رمان کرد، گه ر ته وره که یان له ده سستی نه سه ندایه هه موومانی له ت له ت کردبوو، زه لامیک له خه لکی (مه جه ر) شیت بوو لاسای سه گی ده کرده وه، هه میشه ده وه ری بوو بووه هوی سه رگه رمی ئیمه، گه وره ترین شت که نارامی به من ده به خشی هاوړیبه تی خوم و عارف بوو، ئه و هه میشه دل زیندوو بی باک بوو خویشی ده خسته ناومانه وه، بیره وه ریه کانی رپوژگاری دیله تیم له ته ک عارفدا له رپوژنامه یه کی (قییننا) دا به ناوینیشانی: (کاتیا) وه چاپ کردبووه، زور دوورو دریژه ناتوانم باسی بکه م.

((بوچی کاتیا؟))

((راسته، ده مویست ده رباره ی ئه و قسه بکه م، له بابه ته که دورکه وتمه وه. ئه و بومن یه که مین ژن و ناخرین ژن بوو کاریگه ریه کی زیندووی له مندا به جی هیشت. ده زانیت ده بیت هه میشه ژن بیت بو لای من من هه رگیز ناچم بولای ژن. له به رئه وه ئه گه ر من برپومه لای ژنیک وا هه ست ده که م که ئه وژنه له به ر خاتری من خوئی نه داوه به ده سته وه، به لَام بو پاره یان زمان بازی وه یان هوکاری تری به ده ر له من بووه. هه ست به شتیکی فیلبازانه و دروست کراو ده که م، به لَام له کاتیکدا یه که مین جار ژن بیت بو لای من، ده یپه رستم. به سه رهاتیک که به رده وام باسی ده که م یه کیک له م پیشهاتانه یه ئه مه ته نها بیره وه ری یه کی عاشقانه یه که هه رگیز له بیرم ناچیته وه گه رچی هه ژده وه یان بیست سال به سه ریدا تی په ریت به لَام هه میشه له به رچاومدایه هه ر ئه وکاته که ئیمه نزیکی (کرانسفیارسک) دیل بوون، پاش ناشنابوونم له ته ک لاهه ره به که دا جوړیک خوشه ویستی به راستی برایانه و بی جیاوازی ئیمه ی به یه که وه ده به سته وه هه ر دووکمان مالمان له کوخیکدا بوو ته واوی کاتمان سه رفی خویندنی زمان یان یاری وه ره ق ده بوو.

من ئه وم فیری ئه لمانی ده کرد ئه ویش، له بری ئه وه منی فیری عه ره بی ده کرد له بیرمه رپوژیک چرامان نه بوو، رپونمان کرده شووشه یکو به قه راغی کراسه کانمان پلیته مان دروست کردو له به ر پوشنای ئه و چرایه دا کارمان ده کرد. هه ر له وکاته دا من زمانی تورکی به ته واوی فیتر ده بووم له ریگای چین له سویدو نه رویج و دانیمارکه وه کتیمان ده هیئا، عارف لویکی قوز بوو قژیکی ره شی به هیزی پیوه بوو هه میشه شادو خه نده به لیوو بی باک بوو به هه ر حال له سال (1917) دا دیله عه ره به کانیا نئاماده کرد، بو ئه وه ی که له تورکه کان جیابنه وه، هاوړی عه ره به که میان له من جیا کرده وه، پاره یان پی داو ناریدان بو شاری (کرانسفیارسک) بو ئه وه ی بو ئه وه ی که لویه لی وه ری خستنی نئاماده بکه ن. تورکه کان منیان سه رزه نشت ده کرد ده یان گوت ((سه یرکه هاوړی، هاوړیکه ت له ئیمه جیابویه وه بو ئه وه ی دژی ئیمه جه ننگ بکات!))

به لام عارف له به رئه وه ی جوانکیلانه بوو روخساریکی رۆژهه لاتی هه بوو که وته به رچاوی کچان و سه رگه رمی خوڤشی و خواردنه وه بوو. هه ندیک جاریش بۆلای ئیمه ده هات. رۆژیکیان من به و وه زعه یشه وه سه رگه رمی خویندنه وه بووم، یه ک راست ده رگاکه کرایه وه، دیتم کچیکی منال کاری جوان هاته ژووره که مه وه، من له جی ی خوّم دا وشک بووم *واقم ورمابوو ته ماشای سه رتاپایم ده کرد وام ده زانی په ریهه ک یان بوونه وه ریکی خه یالی یه سی چوار سال ده بو که ژیانم به و باروڤوخه پیسه وه بوو، ژیان ی مه رگه سات، ریشیک که وه ک ریشی راسپۆتین تا سه ر سنگم کشابوو جلیک که به گیانم دا لکابوو له ناو کتیب و کاغه زه دراوه کان دا ده ژيام، بینینی کچیکی جوان له زبلدانه که ی مندا باوه ر نه کراو بوو، نه وکچه زمانی نه لمانیشی ده زانی، ده ستی کرد به قسه له ته ک مندا به لام من به شیوه یه ک خوڤشال بووم که نه مده توانی وه لامي بده مه وه له پشتیه وه ده رگاکه کرایه وه هاوړیکه م عارف هاته ژووره وه، پی که نی، من تیگه شتم بۆ خستنه سه ر سوږمانی من نه م کاره ی کربوو به تاییه تی نه وی هینابوو تا خوڤشه ویسته که ی خویم پیشان بدات. نه م کاره ی له پرووی خراپه کارییه وه نه کربوو که دلی من بسووتینیّت، ته نها بۆ خوڤشی و سوعبه ت بوو، له به ر نه وه ی من که به ته واوی له هه ست و نه ستی نه و ناگادار بووم عارف پی ی وتم: ((وه ره بچین بۆ شار من به لگه ی چونه ده ره وه ت بۆ ده که م))

نوا ی چه ند سال یه که م جار بوو ده چووم بۆ شار. ئیدی له ته ک عارف و کاتیا دا که به لگه ی بۆ وه رگرتم به ره وشار چوین له سه رجاده به فر که م که م ده بوویه ناو، به هاریش ده ستی پی کربوو، ناتوانیت هه ست بکه یت که من چ حالیکم هه بوو !

له که ناری رپووباری (ئی سئی) یه وه تیپه ر ده بوین من له خوڤشی دا له پیستی خوّمدا جیم نه ده گرت به ته واوی غه رقی جوانی نه و کچه بوو بووم، که له ته واوی رپگاندا کچه له هه موو باره یه که وه قسه ی له گه ل مندا ده کرد، من وه ک مردوویه ک که نوا ی سالانیکی دوورو دریز نوا ی چه ندین سال سه رم له قه بردا ده رهیناوهو هاتوومه ته دنیا یه کی رۆشنه وه نه م ده ویرا گفتوگۆی له ته کدا که موو وه لامي بده مه وه تاکو بواتر له ئاکامدا چوینه ناو شارو بردینه ژووریکه وه که چرای کاره بای، میزیک له گه ل رپووشیکی سپی، کورسی و قه ره ویله شی تیدا بوو، من وه ک لادییه کان ته ماشای دارو دیوارم ده کرد له خوّم ده پرسى: ((نایا نه وه ی که ده بیینم راسته و خه و نی یه؟))

من و عارف له سه ر میزه که دانیشتین، کچه که چای بۆ هینان، پاشان ده ستی کرد به قسه له گه ل مندا، له و کچه کوڤر گه رم که رو گورج و گوّل و زۆر ویژانه بوو بواتر تی گه یشتم که کچ نی یه میرده که ی له شه ردا کوژرابوو، مندالیکی بچووکیشی هه بوو، نه ندازیاریک و ژنه که ی له مالیاندا بوو نه م ژنه له گه ل ژنی نه ندازیاره که دا ناشنایی هه بوو، به یه که وه ده ژیان. وابزانم ژوره که ی له و به کری گرتیوو، شه ومان له وئ به سه بررد، شه ویک که هه رگیز بروام نه ده کرد به بیرم دا بینم. من عاشقی نه و ژنه جوانه بووم، له راستی دا نه م ده ویرا رپنگای نه و بیرکردنه وه یه به خوّم بده م، نه وم ده په رست. نه و بۆ من له گوڤشت و ئیسقان نه بوو یه ک په ری بوو، په ری ئازاد بوون که ژیان ی تاریک و بئ مانا یه ک شیوه ی منی له ساتیکدا رپووناک کربویه وه، من نه م ده توانی له گه ل نه ودا قسه بکه م یاخود ده ستی ماچ بکه م. ((به یانی گه پامه وه، به لام به چ حالیکه وه! هه ر نه وه نده ده زانم که ژیان له زیندان دا تاقت پرۆکین بوو بوو بۆم، نه م ده تونی بخه وم و بنووسم وه یان کار بکه م، له دوو کوڤونه وه ی حه فتانه دا به به هانه ی نه خوڤشی یه وه به ژداریم نه کرد، نوا ی نه م پیش هاته هه موو شتیک به نوارینم مانایه کی داپوشر اوون

بووی به خووه گرتبوو، وام ده زانی هه موو ئه و پروداوه راستیانه م له خه ونا بینی بوو. دوو سی حه وتوو تی په پی نامه یه کم له ((کاتیا)) وه بو هات.

((چوون چوونی ئالوگوری نامه ت ده کرد؟))

((له ژیر یه کیک له شیشه کانه وه که دوور بوو له تی پروانی پاسه وانه کان، زیندانی یه کان هه لیان که ندبوو، ژیری شیشه که یان..برپیوو به شیوه یه ک که هه ل ده درایه وه و داده درایه وه، هه موو پوژیک به نوره یه کیکمان به قاچاخ ده رویشته و ئه وشتانه ی که ئه وانی تر پیویستیان پی ی بوو ده ی کپی و ده ی هینایه وه، نامه کانیش هه ر ئه و ده ی گه یاند جاریک له کاغه زیکی دا نوسرابوو دوو شه ممه که پوژی مه له کردنمان بوو من برۆم بو که ناری پروباره که ئه ویش دیت بو سه رانم، گویا عارف بو ی باس کردبوو ئیمه حه وتوی دووچار مافی مه له کردنمان هه نوو. بیگومان چونکه ئه م ژنه جوان و خووش قسه بوو ده یتوانی به لگه ی چوونه ده ره وه بو ناوچه قه ده غه کراوه کان به ده ست بینیت. به لام په یوه ندی بوونی له گه ل زینیدانیه کاندانا ئاسان نه بوو، بو یه ئه م پیگه یه ی به بیردا هاتبوو جاریک پوژی دوو شه ممه که ده یان بریدین بو که ناری پروباره که من به ترس و له رزه وه رویشتم بو ئه و گه ره که ی که به لیانی دابوو هه ر ئه وه نده ی که توژیک له ناو دارستانه که وه تی په ریم کاتیام بینی پیکه و رویشتم بو که ناری پروباره که و دانیشتم، جه ننگه لیکی سه وزو زور چوارده وری گرتبووین. ئه و دیسان ده ستی کرد به قسه، من ته نها ده ستی ئه وم له ده ستم دا گرت و ماچم کرد، کاتیا خووی پی نه گیراو خووی خسته باوه شمه وه، ئه و خووی دا به ده سته وه، له کاتیکدا من هیچ کات ریگای به بیردا هاتنی ئه و کاره م به خووم نه دا بوو!

((له و پوژه به دواوه ژیانی زیندانییم زور له راده به ده ر سه خت و ناسازگار بوو، سی چوار جار هه ر ئه م کاره م دووباره ده کرده وه له پوژانی مه له دا به دزییه وه سه رانم ده کرد، تاکو حه وتویه ک لی ی بی خه به ر بووم پاشان نامه یه کی تریم پی گه شت نویسیوو جاریکی تر ده چین بو مه له ئه و دیت و جلی ترم بو دینی من خه به رم به هاوپیکنم دا که له وانه یه چه ند شه ویک نه یه مه وه داوام لیان کرد که له حیاتی من ئیمزا بکه ن له کاتی سه رژمیری دا که چوار چوار له مه یدانی حه وشه که دا راده وه ستاین یه کیک ده ی ژماردین نه ده ترساین، چونکه ئه مه ته نها کاتی سه رگه رمیمان بوو هه میشه هه ندیک جیگه به جیگه ده بوون، به شیوه یه ک که سه رژمیری راست سه ری نه ده گرت، به هه رحال پوژی به لین له که ناری پروباره که پی ی گه یشتم و بینیم ده ستیک جلی دریز و کلاویکی چه رمی هینابوو بووم، جله کانم له به ر کرد و کلاوه که م کرده سه رم که وتینه ری ((له ناوچه ی زیندانیه کانه وه تا شار دوو سه عات پیگه بوو له پیگادا گه ر که سینک ده گه یشته پیمان، کاتیا له گه ل مندا به روسی قسه ی ده کرد، به لام من هیچ وه لام نه ده دایه وه ته نها جارچاریک ده مگوت: ((ئیسپاسیوو)) تا له ئاکامدا روشتین بو مالی خوویان تا به یانی له ژووره که ی دا پیکه وه بووین به یانیه که شی له گه ل خیزانی ئه ندازیاره پرووسی یه که و ژن و مندا له که ی دا به مه به ستی گه ران له شاخه کانه وه چوپینه ده ره وه، گه رانه که مان ماوه ی سی پوژی خایاند له شاخی (سی پایه) که قه لعه کانی به شیوه ی سی لوتکه ده رهاتبوون رویشتم و له جه ننگه لیکی نزیکی ئه و شوینه دا خه لوه تمان هه لداو ناگرمان کرده وه، له م ناوچه یه دا وه کو دنیا یه کی دوورو ون دوور له خه لکی و ده ننگه ده نگیانه وه بووین، خووراکي باشمان ده خواردوو شه رابی باشمان ده خوورده وه له به ینی چلی دره خته کانه وه ته ماشای ئه ستیره کانمان ده کرد هه وایه کی خووشوو گیان به خش هه لی ده کرد - کاتیا ده ستی کرد به گورانی ئاوازی ((که شتیوانانی قلگا، و ئیستینکارازین)) به ده نگیکی غه مگینه و ده

چراند نه ندازياره پروسی يه که ش به ده نگیکی پياوانه وه بوی ده سه نده وه ، ده نگی کاتیا وه کو زه نگی (کلیسا) له گویم دا ده نگی ده دایه وه من له جینگه ی خوّم دا وشک بوو بووم، يه که مین جار بوو که نه م ئاوازه ئاسمانیه م ده بیست. له تاو خوّشی و له زه ت دا موچرکه به گیانمدا ده هات هه ستم ده کرد به بی - کاتیا - نه م ده توانی بژیم.

نه م شه وه کاری که ری له ژیانم دا دانا، تالیه کی سازگارم هه ست پی کرد که ناماده بووم هه مان سه عات ژیانم ته واو بیت که ر بمرمایه هه تا هه تایه رّوحم شاد ده بویه وه له ناکامدا که رینه وه، هه رگیز له بیرم ناچیته وه، به یانی خه به رم بوویه وه ، کاتیا سه ماوه ری داگیرسانبوو چای بوّ تی ده کردم، که ده رگاکه کرایه وه عارف هاته ژوره وه من له جینگه ی خوّم دا وشک بووم نه و هیچی نه ووت، ته نها ته ماشایه کی کاتیای کردو چاویکیشی بریه من، پاشان ده رگاکه ی داخست و رّویشته، من له کاتیام پرسی: ((بوچی چی بووه؟...))
نه و گوتی:

((منداله، وازی لی بهینه، نه و له که ل هه موو کچینکدا سه روکاری هه یه، من له و جوّره لاوانه م خوّش ناوی، به قه ره س! نه و که سینکه له سه ر ریگه ی گوله کان ده چنیت، بوّیان ده کات و فرپیان ده داته به ر پیی!))

((هاورپیکه م رّویشته و چی تر له وه به لواوه هه رچی که رام و پرسیارم کرد شوینه واریم په یدا نه کرد.))
کوّتایی

نه م چیرۆکه م له 4.7.1995 له کتیبی ((سگ ولگرد)) ی (سانقی هیدایه ت) وه وه رگیزپاوه و باش چاوپیاخشاندن له لایه ن شاعیری به ریز محه مه د عومه ر عوسمان، ره وف بیگه رد، په روپز نه حمه د دلاوه ر قه ره داغی یه وه له گوّقاری (ئیستا - که لاویژی نوی - مروّقایه تی) له سال 1997 بلاو کرایه وه به لام له به ر نه مانی نه و گوّقارنه له به رده ست خوینه ری به ریزی کورد دا نه مرؤ 28.3.2008 سه ر له نوی نویسه وه له دا هاتودا به که میک ده ستاکریه و ده ینوسمه وه نه که ر کات مه ودام بدات تکا یه بوّ زانیاری زیاتر به م ئیمه له په یوه ندیم پیوه بکه ن:

nabaz06@yahoo.co.uk

وه رگیز: نه به ز نه حمه د

نوسخه ی فارسیه که ی:

<http://www.sokhan.com/hedayat/katia.pdf>